

Arrest

nr. 125 922 van 23 juni 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de gemeente Herselt, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 11 maart 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Herselt van 6 februari 2014 tot niet-inoverwegingname van een aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving (bijlage 19quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE LIEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. DIJKMANS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 19 april 2013 een aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving als houder van voldoende bestaansmiddelen.

1.2. Op 6 februari 2014 nam de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Herselt de beslissing tot niet-inoverwegingname van de door verzoekster ingediende verblijfsaanvraag. Deze beslissing, die verzoekster op 6 februari 2014 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 50 § 1, derde lid / artikel 52, § 1, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag, ingediend op 19.04.2013 door de genaamde / de persoon die verklaart te heten [B.M.] [...]

van Servische nationaliteit [...] niet inoverweging genomen.

Reden van de beslissing :

Het burgerschap van de Unie is niet bewezen overeenkomstig artikel 41, eerste lid van de wet van 15 december 1980, en artikel 46 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, en de bloed- of aanverwantschapsband of partnerschap met een burger van de Unie is niet bewezen overeenkomstig artikel 44 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981). Zij betoogt tevens dat er sprake is van machtsoverschrijding.

Zij verschaft de volgende toelichting:

“Dat vooreerst verzoekster niet kan achterhalen op welke basis de beslissing werd genomen.

Immers zij heeft een aanvraag ingediend op basis van haar aanverwantschap met een EU onderdaan.

Dat logischerwijze de beslissing enkel gebaseerd kan zijn op art. 52§ 3 van het KB.

Dat evenwel de gemachtigde van de burgemeester niet gemachtigd is dergelijke beslissing te nemen. Immers art. 52 § 3 van het KB Vreemdelingen vermeldt immers enkel en alleen dat het gemeente-bestuur een beslissing kan nemen.

Gezien er geen delegatiemogelijkheid wordt voorzien in de wet kan niet anders dan besloten worden dan dat de beslissing genomen is door een niet bevoegd persoon.”

3.2.1. De Raad merkt op dat verzoekster vertrekt van een foutief uitgangspunt. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt namelijk niet dat zij een formele aanvraag indiende om tot een verblijf te worden toegelaten op basis van haar aanverwantschap met een burger van de Unie, doch dat zij op 19 april 2013 een aanvraag indiende tot afgifte van een verklaring van inschrijving als houder van voldoende bestaansmiddelen. Een dergelijke aanvraag kan evenwel enkel worden ingewilligd indien de aanvrager, overeenkomstig artikel 41, eerste lid van de Vreemdelingenwet, aantoont dat hij een burger van de Unie is. Het staat niet ter discussie dat verzoekster de Servische nationaliteit heeft en bijgevolg niet als een burger van de Unie kan worden beschouwd. Artikel 50, § 1, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 diende in casu dan ook te worden toegepast. Deze bepaling luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling daarentegen niet het bewijs van zijn burgerschap, overeenkomstig artikel 41, eerste lid, van de wet, overlegt, om zijn aanvraag te staven, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging, door middel van een document overeenkomstig de bijlage 19quinquies. Hij overhandigt geen bijlage 19 aan de vreemdeling.”

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Herstelt, op correcte gronden, met verwijzing naar voormeld artikel 50, § 1, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 en artikel 41, eerste lid van de Vreemdelingenwet heeft besloten dat verzoekster haar burgerschap van de Unie niet aantoonde.

3.2.2. Gelet op voorgaande vaststellingen kan verzoekster niet worden gevolgd in haar standpunt dat het niet mogelijk is om uit de motivering van de bestreden beslissing af te leiden op basis van welke feitelijke en juridische gronden deze beslissing is genomen en dat artikel 3 van de wet van 29 juli 2013, dat verweerder een formele motiveringsplicht oplegt, werd geschonden.

3.2.3. Aangezien de bestreden beslissing niet werd genomen in uitvoering van artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 en deze bepaling in voorliggende zaak ook niet van toepassing is, kan verzoekster evenmin worden gevolgd in haar betoog dat alleen het gemeentebestuur een beslissing kon nemen met betrekking tot haar verblijfsaanvraag en de burgemeester of zijn gemachtigde hiertoe niet bevoegd is. Uit artikel 50, § 1, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 blijkt zonder meer dat de burgemeester of zijn gemachtigde bevoegd is om een beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving te nemen en artikel 42, § 4 van de Vreemdelingenwet voorziet dat de verklaring van inschrijving wordt afgegeven volgens de modaliteiten door de Koning bepaald. Enige vorm van machtsoverschrijding of een schending van artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 wordt niet aangetoond.

3.2.4. Verzoekster zet voorts niet uiteen waarom zij meent dat artikel 40bis van de Vreemdelingenwet geschonden is, zodat dit onderdeel van het middel, bij gebrek aan de vereiste toelichting, onontvankelijk is.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend veertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK